

Poznań, 15 lutego 1947

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: POZNAŃ,
UL. LIMANOWSKIEGO 11

KONTO P. K. O. nr V-945

PRENUMERATA:
rocznie zł 240
kwartalnie „ 60
pojedynczy numer „ 20

O G Ł O S Z E N I A:
drobne: 1 słowo zł 10
napis: 1 słowo „ 20
reklamy 1 cm² „ 20

Wychodzi 2 razy w miesiącu

Do Obywateli Posłów Sejmu Ustawodawczego

Powołani z woli narodu do spełnienia szczytnego posłannictwa w odbudowie, zagospodarowaniu i rządzeniu wolnej, odrodzonej Ojczyzny, do projektowania i uchwalania ustaw normujących życie społeczne, do ugruntowania prawa i praworządności podeptanych przez bestialskiego okupanta, — będziecie musieli Obywatele Posłowie zająć się między innymi także zagadnieniem wynagradzania pracowników państwowych zwłaszcza, że pracownicy prywatni mając prawo wybrania sobie pracodawców, sami regulują swoje uposażenia umowami prywatnymi. Jest zupełnie jasnym, że tylko należycie opłacany pracownik nie zaprzętnięty troską o codzienny byt swój i swojej rodziny, o przyszłość na wypadek niezdolności do pracy, o zabezpieczenie rodziny, może dobrze spełniać swoje obowiązki.

Największą bolączką społeczną jest sprawa emerytur i emerytów w Polsce.

Formalnie kwestię zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych reguluje w Polsce ustawa z dnia 11 grudnia 1923 Dz. U. R. P. nr 6 z roku 1924 poz. 46. Powtarzamy: formalnie, ponieważ polskie ustawodawstwo emerytalne jest jeszcze ciągle w stanie płynnym. — Ustawa z dnia 11 grudnia 1923 r. była już 15 razy nowelizowana, ale ustawiczne zmiany są dalej w toku. — Od czasu do czasu za czasów „Sanacji” pojawiły się w Dzienniku Ustaw jednolite teksty ustawy emerytalnej z uwzględnieniem dotychczasowych zmian, ale ile razy równowaga budżetu znajdowała się w niebezpieczeństwie, tak się zawsze składało, że pierwszą ofiarą restrykcji budżetowych padali emeryci państwowi. Doszło do tego, że emerytury państwowe spadły do połowy. Już przed wybuchem wojny zaistniał

silny konflikt społeczeństwa z sferami rządzącymi na tle ustawicznego redukowania emerytur nie wystarczających na najskromniejsze utrzymanie. Stan ten przetrwał do dzisiaj. Zredukowane emerytury, nie wystarczające do życia przed wojną, trzymają się na tym samym poziomie, **przeciętnie około 200 zł miesięcznie**, pomimo iż wartość pieniądza w stosunku do wartości przedwojennej spadła najmniej o 200%. — Rząd Jedności Narodowej uznał konieczność zaradzenia złemu przez wydanie nowej ustawy emerytalnej, a do czasu jej uchwalenia przez wybrać się mający Sejm Ustawodawczy przyznał dodatek przejściowy wynoszący u emerytów 1000 zł zaś u wdów maksymalnie 800 zł miesięcznie. — Ten dodatek razem z emeryturą nie stanowi minimum egzystencji ludzkiej nawet dla jednej osoby, nie mówiąc nawet o rodzinie złożonej najczęściej z czterech i więcej osób. Projektowana ustawa jest obecnie przedmiotem rozpatrywań międzyministerialnych i musi wypłynąć przed Sejm. Ponieważ oprócz stawek uposażeniowych zawiera ona cały szereg bardzo ważnych postanowień zasadniczych, jest rzeczą konieczną, by sfery zainteresowane a w pierwszym rzędzie Związki Emerytów Państwowych miały możliwość wypowiedzenia się odnośnie tych postanowień przed debatami sejmowymi.

W imieniu Polskich Zrzeszeń Emerytalnych prosimy Obywateli Posłów o zainteresowanie się problemem emerytalnym, o przyspieszenia debat ministerialnych nad nową ustawą emerytalną a do czasu jej uchwalenia o zobowiązanie Ob. Ministra Skarbu do ścisłego wykonywania art. 6 obowiązującej obecnie ustawy emerytalnej.

Stała Delegacja Polskich Zrzeszeń Emerytalnych